

Naar vi have faa mange Skoleforsømmelser, som vi have paa visse Steder her i Landet, er Skylden i Almindelighed ikke den, at der ikke bliver mulkeret, for det bliver der som oftest. Det bliver gerne passet godt nok, men det virker simpelt hen ikke. Det virker ikke at faa en Mulkt paa 6 Ore, som mekanisk bliver dikteret af Sogneraadet, og som der i det offentlige Omdømme aldeles ikke er nogen Skam ved at faa paalagt. Her foreslaas et andet Mulktssystem, ikke noget Dagmulktssystem, men et Mulktssystem, som skal praktiseres 4 Gange om Aaret, nemlig hvert Fjerdingaar. I Maanederne Februar, Maj, August og November skulle Skolelærerne udfærdige Forsømmelseslister inden den 3dje i hver af disse nævnte Maanedere. Disse Forsømmelseslister tilstilles Skolekommissionen, og denne afholder saa et Møde, som offentlig kundgøres i Anledning af disse Forsømmelser. Betendtgørelserne om Mødet kunne finde Sted enten for hver Maaned eller ogsaa en Gang for alle, hvis de holde faste, aarlige Møder. Skolekommissionen træder saa sammen inden Midten af hver af de nævnte Maanedere, og Forældre eller Husbonde, eller hvem det er, der bærer Ansvar for Forsømmelsen, have da Lejlighed til mundtlig eller skriftlig at fremsætte Oplysninger om Grundene til Forsømmelsen. Efter de Oplysninger, som kommer til Stede enten mundtlig eller skriftlig, har Skolekommissionen at træffe sin Afgørelse og saa foreslaas der da, at Skolekommissionen kan for enkeltvis forekommende Forsømmelser lade det bero ved en Baatale eller en Advarsel eller, hvis den finder det rigtigt, ved intet at gøre. Hvis der er Tale om flere Forsømmelser eller fortsatte Forsømmelser, hvis det er Forsømmelser fra foregaaende Fjerdingaar, kan Kommissionen paalægge Bøder fra 2—25 Kr., altsaa virkelig Bøder, som ramme anderledes end disse Dagmulker, som man hidtil har kendt. Nu kan det maaste indvendes, at disse Udtryk: „Enkeltvis forekommende Forsømmelser“ og „flere eller fortsatte Forsømmelser“, ikke ere saa tydelige som dem, man har i Anordningen, hvor der udtrykkelig nævnes hver Dag, og jeg skal villig indrømme, at her er lagt en Del over til Skøn i Skolekommissionens Hænder. Men Udvalget har ikke anset det for rigtigt at nævne ligefrem Antallet af Dage, som man mente kunde være fri, kunde undtages fra Mulktering. Det vilde ogsaa have sine Ulemper, om man f. Eks. vilde ved „enkeltvis forekommende Forsømmelser“ forstaa et vist Antal Dage, to om Maanederen eller saa, og den Grund, der nærmest har forejvævet Udvalget og som har bevirket, at det mente ikke at handle rigtig

ved at sætte en saadan Bestemmelse ind i Forslaget, har været den, at det vist mange Steder kunde opfattes, som om Børnene havde to Dage, de kunde forsømme hver Maaned, og det var dog ikke Meningen. Der kan maaste ogsaa indvendes, at her lægger man en stor Myndighed over i Skolekommissionens Haand, de faa et meget større Ansvar end Kommunalbestyrelserne nu have. Disse have nemlig ikke stort Ansvar ved at foretage Mulkteringen. Den er lovbestemt, Loven paabyder, at for saa og saa mange Dage skal der betales saa og saa mange Rigsbanktælling, og Kommunalbestyrelserne have blot mekanisk at diktere disse Mulker, de komme ikke til at høre ilde derfor af deres Naboer og dem, som Mulkerne gaa ud over. Det kan altsaa indvendes, at det er et stort Ansvar, man lægger paa Skolekommissionen, men det er en Selvfølge, at naar man giver en saadan Myndighed til Skolekommissionen, maa den ogsaa bære Ansvaret, der følger dermed, man kan ikke saa Rettigheder uden samtidig at faa Ansvar at bære. Jeg tror heller ikke, at der er stor Fare for, at Skolekommissionens Medlemmer skulle høre stærkt ilde for, hvad de her maatte gøre, thi naar de paalægge disse Mulker, sidde de som Institution, og dernæst føler jeg mig overbevist om, at Skolekommissionen i den Retning i enhver Henseende vil søge at støtte sig til den offentlige Mening i Kommunen, saa de virkelig ville sørge for, at de Mulker, som falde, falde paa Steder, hvor de tiltrænges, og hvor den offentlige Mening i Kommunen indser, at der tiltrænges Mulker. Overfor virkelig vrangvillige Husbonde, som benytte Børnenes Arbejdskraft i en saadan Grad, at de holde dem borte fra Skolen, vil en ordenlig Mulkt ikke alene virke gavnlig men ogsaa staa i den offentlige Mening som en virkelig Straf og som affrækkende Eksempel overfor ligesindede. Naar Mulkerne ikke betales, skulle de affones efter de sædvanlige Regler. Men nu siges der i den ny § 6, som foreslaas her under Endringsforslag Nr. 12, at „Ministeren skal derhos være bemyndiget til, naar Skoledirektionen og Skolekommissionen derom ere enige, paa højest 5 Mar ad Gangen at lade Bestemmelser, sigtende til paa anden Maade end ved Baatale eller Straf at modarbejde Skoleforsømmelser, træde i Kraft“. Naar der saaledes staar, „paa anden Maade end ved Baatale eller Straf“, har man nærmest fra Udvalgets Side tænkt paa Præmiesystemet, idet man har haft for Øje, at man ogsaa ad den Vej i Kommunerne kan modvirke Skoleforsømmelser, ved at man giver de flittige